

Κοζάνη - Τριφυλία - Ιστορία 1

- 362 -

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΛΗΜΜΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΟ ΑΘΕΟΥΣΙΟΥ

Ο ΝΟΜΟΣ ΚΑΙ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΥΠΕΡ

ΤΩΝ ΚΟΖΑΚΗ ΚΑΙ ΑΛΦΟΝΣΑΤΟ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Δημοσιεύομεν τὰ συνταχθέντα ἔγγραφα πρὸς ὑπερά-
σπισιν τῶν ΚΚ. Κοζάκη καὶ Ἀλφονσάτο, προσβληθέντων
ἐνώπιον τῆς ἐκλογικῆς τοῦ Ἀηξουρίου ἐπιτροπῆς ἐπὶ ἐκ-
λογικῇ ἀνικανότητι παρὰ τοῦ Κ. Γεωργίου Τυπάλδου Ἰα-
κωβάτου. Ἡ ἐκ μέρους τούτου δημοσίευσις τῶν γενομένων
ἐνστάσεων, μᾶς πειθαναγκάζει νὰ προβῶμεν εἰς τὴν τύπω-
σιν τούτων, ὅπως τὸ Κοινὸν ἔχῃ καὶ ὑπ' ὄψιν τοὺς ἐκατέ-
ρωθεν ὑποβληθέντας λόγους ἐνώπιον τῶν ἀρχῶν αἵτινες,
σύμφωνα πρὸς τοὺς νόμους, διετήρησαν εἰς τοὺς ἐκλογι-
κοὺς καταλόγους Ἀηξουρίου τοὺς προσβληθέντας. Ἐπα-
σχολήσας ὁ Κ. Ἰακωβάτος ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τούτου ζη-
τήματος δικασήρια, ἐπιτροπὰς καὶ συνελεύσεις ἀνασταύ-
σας ἔνεκεν αὐτοῦ ὅλην τὴν ἐπαρχίαν Παλαιού, καὶ διεγεί-
ρας τὰ πάθη καὶ τὴν διχόνοιαν μεταξύ ἀδελφῶν καὶ συμ-
πολιτῶν, ὥσανεὶ ἐκ τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος τούτου
ἐξήρητο ἡ τύχη τῆς πατρίδος, δημοσιεύει ἤδη ἐπ' αὐτοῦ
ὀλόκληρον βιβλίον δι' οὗ ἐξυβρίζων πληρεξουσίους, δικη-
γόρους, ἐπιτροπὰς, λésχας, δικαστήρια, ἐφημεριδογρά-
φους, προκαλεῖ δημοσίαν πάλιν ὕβρεων καὶ ἀλληλο-
πληκτισμῶν. Μὴ διανοούμενοι νὰ καταρυπώσωμεν τὴν
δημοσιογραφίαν καὶ νὰ ἐξάψωμεν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλ-
λον τὰ διεγερθέντα πάθη· ἀγαπῶντες καὶ ὑπηρετοῦντες
τὸν λαόν, ἀλλὰ μὴ ἔχοντες λόγους οὔτε νὰ χολακεύσω-
μεν οὔτε νὰ ἀπατήσωμεν, ὅπως δι' αὐτοῦ καταδιώξωμεν
τινὰ τῶν συμπολιτῶν μας· μὴ ἀπαιτήσαντες πώποτε
οὐδὲ ἔχοντές τι νὰ ἀπαιτήσωμεν παρὰ τοῦ λαοῦ· βα-
θέως συναισθανόμενοι ὅτι τὰ προσωπικὰ κόμματα εἶναι
ἡ μαγία τῶν πολλῶν διὰ τὴν ὠφέλειαν τῶν ὀλίγων, καὶ
ὅτι ὁ λαὸς οὐδέποτε ἔχει νὰ κερδίσῃ καὶ ὠφεληθῇ ἐκ τῶν
προσωπικῶν ἐρίων καὶ διενέξεων, δὲν κατερχόμεθα εἰς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΝΑΧΟΥ

τὴν παλαιστραν τῶν ἐξυβρίσεων εἰς ἣν μᾶς προκαλεῖ τὸ χυδαῖον ὕφος τοῦ δημοσιευθέντος φυλλαδίου.

Ὁ Κ. Ἰακωβάτος κινήσας πόλεμον κατὰ παντὸς ἐντίμου καὶ διακεκριμένου ἀνδρὸς τῆς πόλεως Ληξουρίου, συκοφάντησας καὶ περιυβρίσας, οὐχὶ βεβαίως διὰ τῆς ἀριστοκρατικῆς ἀξιοπρεπείας ἐφ' ἧς συμνύνεται, ἀλλὰ διὰ τῆς αἰσχροτέρας βαναυσολογίας, πάντας ὅσους δὲν ὑπετάχθησαν εἰς τὰς αὐτοκρατορικὰς του βουλήσεις καὶ ἐπιθυμίας, περαίνει, τὸ πρῶτον τοῦτο σύγγραμμα τὸ ὁποῖον ἐξέδωκεν εἰς φῶς, διὰ τῆς ἀκολούθου περικοπῆς. « Καὶ μολαταῦτα ἀγαπῶμεν τὸν διώξαντα ἡμᾶς! Καὶ πρὶν ἢ δύσῃ ὁ ἥλιος ἀποτείνομεν πρὸς αὐτὸν φωνὴν συνεννόσεως καὶ ἀγάπης, τείνοντες καὶ χεῖρα φιλίας. » Γινώσκοντες πρὸ πολλοῦ τὴν ἀγνότητά των αἰσθημάτων τοῦ Κ. Ἰακωβάτου, τὴν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην, καὶ τὴν εἰλικρίνειαν τῶν λόγων του, δὲν ἐξεπλάγηνμεν ἐπὶ τοιαύτῃ συγχωρήσει καὶ συγκαταβάσει. Ἀλλὰ νομίζει ἄραγε ὅτι ἡ φιλία ἡμῶν τῶν ἀγενῶν, τῶν βαλαντιοτόμων, τῶν ληστῶν, ἐδυνατο νὰ περιποιήσῃ τιμὴν εἰς αὐτόν; Ἀς μᾶς ἐπιτρέψῃ ὁ Κ. Ἰακωβάτος δημοσίᾳ μὲν νὰ ἀπονεύωμεν πρὸς αὐτὸν τὰς εὐχαριστίας μας καὶ διὰ τὴν διδομένην ἡμῖν συγχώρησιν, καὶ διὰ τὰς καθ' ἡμῶν ἀπαγγελθείσας ὑβρεῖς, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ ἀποδεχθῶμεν τοιαύτην παρ' αὐτοῦ ἐπιεικείαν καὶ συγκατάβασιν. Ὅτε ὁ Κ. Ἰακωβάτος, συμμαχήσας μετὰ τῆς Ἀγγλικῆς Προστασίας, καταστρεπτικὴν ἐκίνησε δίκην κατὰ τοῦ Κ. Καπελέτου ὅπως ἀποσβέσῃ τὸ ὄνομα τούτου ἐκ τῆς βίβλου τῶν Κεφαλλήνων, καὶ διὰ τούτου τῷ ἀφαιρεθῇ ἡ περιουσία τοῦ θεοῦ του, ἡμεῖς ἀνελάβομεν τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ καταδιωκομένου, καὶ εἰς αἴτιον ἐφέραμεν διεκπεραίωσιν. Σήμερον γενομένης προσβολῆς παρὰ τοῦ Κ. Ἰακωβάτου κατὰ τῶν ΚΚ. Κοζάκη καὶ Ἀλ-

φονάτο, αὐτεπάγγελτοι ἀνεδέχθημεν τὴν ὑπεράσπισίν των, ἀποβλέψαντες μᾶλλον εἰς τὴν τιμὴν τοῦ τόπου τῆς γεννήσεώς μας ἢ εἰς τὰ συμφέροντα τούτων. Ὁμολογοῦμεν ὅτι ἡ τόλμη ἡμῶν ὑπῆρξε μεγίστη. Συναισθανόμεθα ὅτι οὐδέποτε ἔπρεπε νὰ ὑψώσωμεν τὴν φωνὴν ἡμῶν ὑπὲρ τῶν ἀδίκως καταδιωκομένων, παρ' ἑνὸς Τυπάλδου. Καὶ μολαταῦτα δὲν μετανοοῦμεν, καὶ ἂν αὔριον ὁμοία τούτων παρουσιασθῇ καταδίωξις, ἡμεῖς θὰ παρουσιασθῶμεν καὶ αὖθις ὑπερασπιζόμενοι τοὺς ἀδίκως προσβαλλομένους, ἐστ' ὅτε καὶ παρ' ἑνὸς Τυπάλδου. Γινώσκουμεν ὅτι διὰ τῆς διαγωγῆς μας ταύτης προκαλοῦμεν τὴν δυσμένειαν τῶν λεόντων, γινώσκουμεν ὅτι λυσσώδης θέλει ἐπιπέσει καθ' ἡμῶν ὁ κάλαμος ἑνὸς Τυπάλδου, ἀλλ' ἡμεῖς ἐκτελοῦντες τὰ καθήκοντα ἅτινα μᾶς ἐπιβάλλει ἡ δικηγορικὴ μας θέσις, καὶ ὑψοῦντες τὴν φωνὴν ὑπὲρ τοῦ νόμου καὶ τοῦ δικαίου, χαίρομεν καὶ ἐναθρυνόμεθα ἐπὶ τοιαύτῃ δυσμενείᾳ καὶ καταφορᾷ, ἀγαλλόμενοι δὲ ἀναγινώσκουμεν τὰς καθ' ἡμῶν ὑβρεῖς καὶ συκοφαντίας τῶν ἀντιπάλων, τεκμηριοῦντες ἐκ τούτων, ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ἔσχυσε κατὰ τι πρὸς ματαίωσιν ἀδίκου καὶ παρανόμου καταδιώξεως ἐγερθείσης κατὰ τινος τῶν συμπολιτῶν μας. Ἐπὶ τοιούτῳ συστήματι ἤδη ἐγηγράσαμεν, καὶ ἐν αὐτῷ ἀμετάπειστοι θέλομεν ἐμμεῖναι καὶ ἐγκαρτερήσει μέχρι τέλους ζωῆς.

Ι. Σκαλτσούνης.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΚΑΤΑΛΟΓΟY.

τοῦ Κ. Γεωργίου Τυπάλδου Ἰακωβάτου καὶ ἄλλων.

Ἐκοινοποιήθησαν πρὸς τὸν ἀναφερόμενον ὡς πλησιέστερον συγγενῇ τῶν ΚΚ. Γεωργίου Τυπάλδου Κοζάκη καὶ υἱοῦ αὐτοῦ, αἱ γενόμεναι ἐνστάσεις περὶ τῆς εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον Ληξουρίου ἐγγραφῆς αὐτῶν. Ἡ ἐπίσημος αὕτη κοινοποίησις δὲν ἀπέβη νέα πρὸς τὸν ἀναφερόμενον, καθότι πρὸ πολλοῦ ἐγίνωσκεν τὰς προκαλεσθείσας συσχέψεις ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Κ. Γεωργίου Τυπάλδου Ἰακωβάτου, τὰς γενομένας μελέτας καὶ προσπάθειάς πρὸς διαγραφὴν ἐκ τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου τῶν πατρὸς καὶ υἱοῦ Κοζάκη καὶ τῶν ἀδελφῶν Εὐσταθίου καὶ Ἰωάννου Τυπάλδο Ἀλφονσάτο. Τὸ ἐξαγόμενον τῶν πολυχρονίων τούτων φροντιδῶν καὶ προσπαθειῶν, εἶναι ἡ παρὰ τριακοσίων ὡς ἐγγιστα ἀτόμων, τῶν πλείστων ἀγραμμάτων καὶ κατοικούντων εἰς διαφόρους περιοχὰς τῆς νήσου Κεφαλληνίας, ἐπιζητούντων τὴν διαγραφὴν τῶν προμνησθέντων Κυρίων, καὶ ἡ ἐν ὀνόματι τοῦ Κ. Ἰακωβάτου γενομένη ἐνστάσις κατὰ τῆς ἐγγραφῆς αὐτῶν καθὼ ἀνικάνων..

Εἶναι περιεργείας ἄξιον, ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν τὰ πράγματα τῆς πατρίδος κακῶς διάκεινται, ὥς ἐκ τῆς ἀνωμάλου τῶν δημοσίων καταστάσεως, ζητήματα δὲ σπουδαῖα καὶ σοβαρὰ ἐγείρονται περὶ τῆς δημοτικῆς διαχειρίσεως, τῆς νομοθεσίας, καὶ τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους, οὐδεμία σύσχεψις ἢ ἐνέργεια ὑποκινεῖται παρὰ τῶν διευθυνόντων τὸν λαόν, καὶ ἀπολαούντων τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτοῦ, περὶ τοιούτων ζητημάτων τῆς κοινωνίας ζητημάτων, τοσαύτη

δὲ κίνησις καὶ τοσαῦται κατεβλήθησαν προσπάθειαι ὅσας ἴδομεν κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας, πρὸς διαγραφὴν ἐκ τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου τεσσάρων ἀνδρῶν τιμησάντων καὶ τιμούντων τὴν ἐπαρχίαν Ληξουρίου ἐξ ἧς κατάγονται. Ὡς αὖτε δὲ ἡ πατρίς διέτρεχε τὸν ἐσχατὸν τῶν κινδύνων, ὁ λαὸς ἅπας προσεκαλεῖτο ἵνα ἀποκηρύξη καὶ ἀποβάλῃ ἐκ τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως τῶν ἀνδρῶν περιποιούντας δόξαν καὶ τιμὴν εἰς τὴν πατρίδα εἰς τὴν ἀνήκουσιν.

Ἀλλὰ τὸ χεῖριστον πάντων, ἡ ὑποκινήθησα αὕτη ἐνέργεια καὶ αἱ καταβαλλόμεναι ἰσχυραὶ προσπάθειαι, ἐρεῖδονται ἐπὶ τῆς προφανοῦς τῶν νόμων παραβιάσεως, ἐπὶ τῆς ἀθετήσεως τοῦ Συντάγματος, καὶ ἐπὶ τῆς προδήλου διαπαίξεως τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου.

Ὁ κύριος δὲ καὶ πρῶτος λόγος τοσούτων φροντίδων, καὶ κόπων, καὶ συσκέψεων, καὶ τοσαύτης διεγέρσεως παθῶν, καὶ τοσοῦτου θορύβου εἶναι, νὰ μὴ ἐγγραφῶσιν εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον οἱ Κοζάκη καὶ Ἀλφονσάτο, ὅπως ἀκολούθως μὴ θεωρηθῶσι καὶ ἐκλόγιμοι ἂν ἔχωσι καὶ τὰ λοιπὰ περὶ ἐκλογιμότητος προσαπαιτούμενα προσόντα.

Τὸ ἡμέτερον Σύνταγμα παραδεξάμενον ἀρχὰς καθιερούσας ἐν πολλοῖς τὸ ἄκρατον καὶ ἀκόλαστον τῆς ἐλευθερίας, παρεδέχθη συνάμα ἐν τῷ 70ῳ. ἄρθρῳ ἀρχὴν ὀπισθοδρομικὴν καὶ ἀντεθνικὴν. Τὰ πολιτεύματα τῶν φιλελευθέρων ἐθνῶν, διακρίνονται διὰ τὸ παραχωρούμενον πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν τοὺς ἰδίους ἀντιπροσώπους μεταξὺ ὅλων τῶν πολιτῶν τῆς ἐπικρατείας, εἰς οἵανδήποτε καὶ ἂν ἀνήκωσιν ἐπαρχίαν. Ὁρθῶς δὲ καὶ ἐμφρόνως τοιαύτην παρεδέξαντο ἀρχὴν, ἐπειδὴ ἡ χορήγησις τοιοῦτου δικαιώματος ἀποκαθίστησιν ἐλευθερον τὸν λαόν, ἐὰν μὴ εὐαρεστῇται εἰς τοὺς μεταξὺ τῶν ἐπαρχιωτῶν ἱκανοὺς καὶ βουλομένους ν' ἀντιπροσωπεύσωσιν αὐτὸν, νὰ ἐκλέγῃ ὡς ἐντολοδόχον τοῦ οἰονδήποτε βούλεται καὶ κρίνει ἄξιον νὰ περιβάλῃ διὰ τῆς ἐντολῆς του. Παρέκτος τούτου δὲ, συμβαίνει πολλάκις, ὅτι οἱ ἱκανώτατοι καὶ ἐντιμώτατοι μεταξὺ τῶν πολιτῶν ἐνὸς Κράτους καὶ οἱ δυνάμενοι μεγάλως νὰ ὑπηρετήσωσι τὸ ἔθνος

τῶν, ἀποβάλλονται παρὰ τῶν συνεπαρχιωτῶν τῶν, εἴτε ὡς ἐξ ἐπιτοπίων κομματικῶν διενέξεων, εἴτε ὡς ἐκ τῆς ἀποκτηθείσης ἐπιρροῆς παρὰ τῷ λαῷ δημοκόπου καὶ δημηγέρτου τινός, εἴτε ὡς ἐκ τῆς ἀπερισκεψίας καὶ τῆς ἀποτυφλώσεως τῶν κατοικούντων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐκείνῃ ἐξ ἧς κατάγεται ὁ ἐντιμος καὶ ἱκανὸς καὶ φιλόπατρις. Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις, ὡς ἀκολουθεῖ παρὰ τοῖς ἐπὶ πολιτισμῷ καὶ φιλελευθερίᾳ διακρινομένοις λαοῖς, τὸ ἔθνος δὲν στερεῖται οὔτε τῶν φώτων, οὔτε τοῦ χαρακτήρος, οὔτε τοῦ πατριωτισμοῦ, τοῦ ἐκ τῆς ἐπαρχίας του ἀποβαλλομένου, ἀλλ' ἐκλέγεται παρὰ τῶν λοιπῶν τῆς Ἐπικρατείας ἐπαρχίων εἰς ἃς δὲν ἀνήκει. Τὸ ἄρθρον 70ον. τοῦ Συντάγματος παρεδέχθη διάφορον καὶ ἀντίθετον ἀρχὴν ἀπαιτοῦν ὅτι, ἵνα ἐκλεχθῇ τις βουλευτὴς πρέπει νὰ ἀνήκῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐξ ἧς ἐκλέγεται, ἢ νὰ ἦναι ἐγκατεστημένος εἰς αὐτὴν πρὸ δύο ἐτῶν. Ὁ νόμος οὗτος, ὁ ἀντιγραφεὶς οὐχὶ παρὰ τῶν συνταγμάτων τῶν ἐκπολιτισμένων ἐθνῶν, ἀλλὰ παρὰ τοῦ Μαιτλανδίου Συντάγματος τοῦ μέχρι χθὲς διέποντος τὴν τύχην τῆς Ἐπτανήσου, ὡς νόμος τοῦ Κράτους πρέπει βέβαια νὰ λάβῃ τὴν πλήρη αὐτοῦ ἐφαρμογὴν. Ἀλλ' ἐνῷ τὸ 70ον. ἄρθρον ἀπαιτεῖ ἵνα ὁ ἐκλεχθισόμενος ἀνήκῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐξ ἧς ἐκλεγεται, ἢ ἂν εἰς αὐτὴν δὲν ἀνήκῃ νὰ ἦναι πρὸ δύο ἐτῶν ἐγκατεστημένος, οἱ φέροντες σήμερον τὰς ἐνστάσεις κατὰ τῶν Κοζάκη καὶ Ἀλφονσάτο, προτίθενται, διαστρέφοντες τὸν νόμον, νὰ καταστήσωσιν αὐτὸν καὶ ἀδίκωτερον καὶ ἀντεθνικώτερον δοξάζοντες, ὅτι ὁ ἐκλεχθισόμενος ὅχι μόνον πρέπει νὰ ἀνήκῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐξ ἧς ἐκλέγεται, ἀλλὰ καὶ νὰ ἦναι συνάμα εἰς αὐτὴν ἐγκατεστημένος, καὶ νὰ ἔχῃ ἐν αὐτῇ τὴν πραγματικὴν καὶ σταθερὰν διαμονὴν του.

Πλὴν δὲν πρόκειται νὰ ἐξετάσωμεν ἤδη τὸ περὶ ἐκλογιμότητος ἢ μὴ τῶν ΚΚ. Κοζάκη ὧν ἡ ἐγγραφή προσβάλλεται, ἀλλὰ πρόκειται μόνον νὰ ἴδωμεν, ἐὰν οὗτοι πρέπει νὰ διατηρηθῶσιν εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους Ληξουρίου.

Κατὰ τὰς γενομένας τῶν πληρεξουσίων ἐκλογάς, εἰδικὸς νόμος διεθετίσε τὰ περὶ τῶν συνταχθέντων ἐκλογι-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

κῶν καταλόγων, ἀπῆται δὲ ὡς ἓνα τῶν προσόντων τῇ ἰδιότητι τοῦ Ἰονίου πολίτου. Προσβληθείσης τότε τῆς ἐν τοῖς καταλόγοις ἐγγραφῆς τῶν ΚΚ. Κοζάκη, Ἀλφονσάτου, καὶ Μεταξᾶ, οἱ φέροντες τὰς ἐνστάσεις ἐστηρίζοντο ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ ἐκεῖνου νόμου, καὶ διετεινόντο ὅτι οἱ ΚΚ. οὗτοι, Ἰόνιοι ὄντες, ἀπώλεσαν τὴν Ἰόνιον ἰθαγένειαν, ὡς πολιτογραφέντες ὑπῆκοι Ἕλληνες, ἀναγνωρίζοντες δὲ ὅτι κατὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι ἰσχύοντες νόμους εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ ἐγγραφῶσι, προοιμιάζον τὰς ἐνστάσεις τῶν λέγοντες, « μῆτε ὁ περὶ ἐκλογῆς πληρεξουσίων Ἑλληνικὸς νόμος, μῆτε τὸ θέσπισμα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, πρέπει νὰ διέπῃ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς τῶν Ἰονίων πληρεξουσίων, ἀλλ' ὁ ἐν ἰσχύει βουλευτικὸς νόμος μὲ τὰς γενομένας ἐν αὐτῷ τροποποιήσεις διὰ τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος. » Ἐκλείψαντος ἤδη τοῦ Ἰονίου ἐκλογικοῦ νόμου, καὶ μὴ ὑπαρχούσης πλέον ἄλλης πολιτικῆς ἰδιότητος παρεκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς, ἐξέλειπον καὶ οἱ λόγοι τῆς προσβολῆς διὰ τὴν γενομένην ἐγγραφὴν. Πλὴν νέαι προφάσεις καὶ νέα σοφίσματα ἤδη ἐγείρονται, πάντα δὲ ταῦτα περιορίζονται ἐπὶ τῆς μὴ σταθερᾶς τῶν ΚΚ. Κοζάκη διαμονῆς ἐν Αἰγυπτῷ τῆς Κεφαλληνίας.

Καὶ ἀληθῶς· προκειμένου λόγου περὶ τῆς διενεργήσεως τῶν ἀστυκῶν δικαιωμάτων, ἐννοοῦμεν καλῶς ὅτι τὸ προσὸν τῆς διαμονῆς εἶναι ἐν τῶν στοιχείων τῆς νομίμου κατοικίας. Ἀλλὰ προκειμένου λόγου περὶ ἐνασχέσεως πολιτευματικῶν δικαιωμάτων, ἡ ἀπαίτησις τῆς σταθερᾶς διαμονῆς, εἶναι καὶ παράλογος, καὶ πρωτοφανής, καὶ ἐκ διαμέτρου ἀντικειμένη πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν νενομοθετημένα. Οἱ Εὐρωπαῖοι ἤθελον οἰκτεῖρει ἡμᾶς ἐὰν ἤκουον λέγοντας ὅτι ἡ πολιτικὴ κατοικία τοῦ πολίτου ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς πραγματικῆς του κατοικίας καὶ διαμονῆς, καὶ ὅτι οἱ Γκιζῶτοι καὶ οἱ Θιέρσοι ἀπώλεσαν τὴν πολιτευματικὴν κατοικίαν τῶν ἐπαρχιῶν τῶν διότι πρὸ τεσσαράκοντα ἐτῶν διαμένουν σταθερῶς εἰς Ἡρισίους. Ἐπειδὴ τῶντι, ἡ μόνη βάσις τῶν γενομένων κατὰ τῶν ΚΚ. Κοζάκη ἐνστάσεων εἶναι ὅτι δὲν διαμένουν σταθερῶς εἰς τὸν δῆμον εἰς τοὺς καταλόγους τοῦ ὁποῦ ἐγεγράφησαν.

Ὁ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμος ἔχει οὕτως. « Τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν ἀνήκει εἰς πάντας τοὺς κατὰ τοὺς καθεστῶτας νόμους πολίτας Ἕλληνας, συμπληρώσαντας τὸ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἔχοντας ἰδιοκτησίαν τινὰ ἢ μετερχομένους οἰονδήποτε ἐπάγγελμα ἢ ἐπιτήδευμα. » Ἡ εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐγκατάστασις, δὲν εἶναι προσὸν παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενον ὅπως ἐγγραφῇ ἢ διατηρηθῇ τις εἰς τοὺς καταλόγους μιᾶς ἐπαρχίας. Καὶ οὐ μόνον δὲν εἶναι προσὸν ἀπαιτούμενον, ἀλλὰ ῥητῶς παρὰ τῶν νόμων ἀποκλείεται διὰ τοὺς ἐφεξῆς ἀκαταμαχῆτους λόγους.

1ον. Κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμον τῆς 18 Μαρτίου 1844., τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν παρεχωρεῖτο πρὸς τοὺς πολίτας Ἕλληνας τοὺς ἔχοντας ἰδιοκτησίαν τινὰ ἐν τῇ τῆς ἐπαρχίας ὅπου ἔχουσι τὴν πολιτικὴν διαμονὴν των, ἢ ἐξασκούντας ἐν αὐτῇ ὅποιονδήποτε ἐπάγγελμα ἢ ἐπιτήδευμα. Ἐκ τῶν ῥήσεων ἐν τῇ τῆς ἐπαρχίας, ἐδύνατο νὰ ἐξαχθῇ τὸ ἄτοπον συμπέρασμα, ἐναντίον πάσης ἀρχῆς Πολιτευματικοῦ δικαίου, ὅτι ὅπως τις ἔχῃ τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν ἔπρεπε συνάμα καὶ νὰ διαμένῃ ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας ὅπου ἐνεγράφετο. Διὰ τοῦτο ὁ ἐσχάτως παρὰ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ψηφισθεὶς περὶ βουλευτῶν νόμος, ἀφῆρσε τὰς ῥήσεις ταύτας καὶ ἀντεκατέστησεν τὴν περικοπὴν, « τοὺς ἔχοντας ἰδιοκτησίαν τινὰ ἢ μετερχομένους οἰονδήποτε ἐπάγγελμα. » Ὁ Κ. Ἰακωβάτος ἀναπτύσσων τὰς περὶ ἐγγραφῆς ἐνστάσεις του συζητεῖ αὐτὰς μὲ τὸν νόμον τοῦ ἔτους 1844., καὶ διατείνεται ὅτι ἡ ἐξάσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος ἢ ἡ κατοχὴ τῆς ἰδιοκτησίας πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας τῆς ἐγγραφῆς, χωρὶς νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν του ἐπὶ τῆς οὐσιώδους μεταρρυθμίσεως τοῦ ἰσχύοντος βουλευτικοῦ νόμου παρὰ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως ψηφισθέντος.

2ον. Ὁ περὶ δῆμων νόμος ἐν τῷ 13φ. ἄρθρῳ αὐτοῦ, θέλων νὰ ἀποκλείσῃ ἐκ τῆς ἐκλογῆς τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν τοὺς μὴ ἐν τῷ δῆμῳ ἐγκατεστημένους, διὰ ῥητῆς διατάξεως ἀφῆρσε τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν εἰς τοὺς ἀνήκοντας μὲν εἰς τινὰ δῆμον καὶ ἐκλογεῖς ὄντας, ἀλλὰ μὴ

διαμένοντας διαρκῶς ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ δήμου
δπου γίνεται ἡ ἐκλογή. Ἐντεῦθεν ἐπεταί, ὅτι ὁ νομοθέτης
βουλόμενος νὰ ἀποκλείσῃ τοὺς μὴ ἐγκαταστημένους εἰς
τινα δῆμον ἐκ τῶν ἐκλογῶν τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν,
τοῦτο ἐπραξε διὰ ῥητῆς διατάξεως, ἀλλὰ τοιαύ-
την διάταξιν οὐδόλως ἐπανελάβεν εἰς τὸν περὶ ἐκλογῆς
βουλευτῶν νόμον, ὅπερ καταδεικνύει προφανῶς ὅτι, ὡς
πρὸς μὲν τὰς ἐκλογὰς τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν ἀπαιτεῖ-
ται ἡ ἐν τῷ δήμῳ ἐγκατάστασις καὶ διαμονή, οὐχὶ δὲ οὗ-
τω καὶ περὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ ψηφοφορεῖν ἡ ἐκλέ-
γεσθαι κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς.

3ον. Τὸ ἄρθρον 70ον. τοῦ Συντάγματος, ἀπονέμον τὸ
δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι πρὸς τοὺς μὴ ἀνήκοντας εἰς ἐ-
παρχίαν τινὰ, ἐὰν οὗτοι εἶναι πρὸ διετίας εἰς αὐτὴν ἐγκα-
τεστημένοι, παραδέχεται σιωπηλῶς ὅτι οἱ ἀνήκοντες εἰς
ἐπαρχίαν τινὰ, δύνανται καὶ νὰ μὴ ᾧσι ἐν αὐτῇ ἐγκατε-
στημένοι, καὶ νὰ μὴ ἔχωσι τὴν σταθερὰν ἐν αὐτῇ διαμο-
νήν των.

Ἐὰν ὅθεν οἱ ΚΚ. Κοζάκη εἶναι Ἕλληνες, ὡς ὁμολο-
γοῦν οἱ φέροντες τὰς ἐνστάσεις, ἐὰν ἔχωσι τὴν παρὰ τοῦ
νόμου ἀπαιτουμένην ἡλικίαν, ἐὰν εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς
τοῦ Ληξουρίου ἔχωσι κινητὴν τινὰ ἢ ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν
καὶ μετέρχονται, κατὰ τὰ ὁμολογούμενα, τὸ ἐπάγγελμα
τῶν φιλολόγων, ἔχουν ὅλα τὰ προσόντα τὰ παρὰ τοῦ νό-
μου ἐπιζητούμενα ὅπως καταταχθῶσιν εἰς τοὺς ἐκλογι-
κοὺς καταλόγους Ληξουρίου.

Πλὴν τίς εἶναι ὁ γνώμων καθ' ὃν πρέπει νὰ συντα-
χθῶσιν οἱ ἐκλογικοὶ κατάλογοι ὅπως μὴ οἱ παρ' ἐκάστης
ἐπαρχίας συντασσόμενοι συμπεριλαμβάνουσιν ἅπαντας
τοὺς Ἕλληνας;

Ὁ τόπος τῆς γεννήσεως ἐνὸς πολίτου προσδιορίζει καὶ
τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ κατοικίαν, μέχρις οὗ οὗτος δὲν διε-
ξηγεῖ τὴν βούλησίν του νὰ παραιτηθῇ αὐτῆς. Ἐὰν δὲ τὰ
τέχνα γεννῶνται εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, πολιτικὴ κατοικία
τῶν εἶναι ἡ τοῦ πατρὸς, μέχρις οὗ δὲν παραιτηθῶσιν αὐ-
τῆς. Ἀλλὰ παρεκτὸς τούτου, ἕκαστος πολίτης Ἕλλην
δύναται νὰ ἐξασκῇ τὰ πολιτευματικά του δικαιώματα
ἐν οἱᾷδήποτε ἐπαρχίᾳ προαιρεῖται καὶ βούλεται, τηρουμέ-

νου πάντοτε τοῦ περιορισμοῦ τοῦ 70ου. ἁρθρου τοῦ Συν-
τάγματος.

Ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει, οἱ προσβάλλοντες πα-
ραδέχονται τὴν ἀλήθειαν τῶν ἀκολούθων γεγονότων.

1ον. Ὅτι ὁ Κ. Γεώργιος Κοζάκης καὶ υἱὸς αὐτοῦ εἶναι
πολίται Ἕλληνες,

2ον. Ὅτι ἔχουν τὴν ἡλικίαν τοῦ 21. ἔτους.

3ον. Ὅτι μετέρχονται ἐν ἐπάγγελμα, δὲν ἀντιτείνουν
δὲ ὅτι ἐν Ἀθήναις καὶ ἔχουν ἰδιοκτησίαν τινὰ.

4ον. Ὅτι ὁ Γεώργιος πατὴρ ἐγεννήθη ἐν Ληξουρίῳ.

5ον. Ὅτι ὁ υἱὸς αὐτοῦ Γεώργιος ἐγεννήθη, εἰς τὸ πρῶ-
τον Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος τὸ ὁποῖον ἐθεωρεῖτο ὡς ξέ-
νον πρὸ τῆς ἐνώσεως.

6ον. Ὅτι ὁ ἐπιφορτισθεὶς ἐφημέριος τῆς Ἐκκλησίας
Ἀγίας Παρασκευῆς συμπεριέλαβεν αὐτοὺς εἰς τὸ δοθὲν
ὀνοματολόγιον.

7ον. Ὅτι ὁ Γεώργιος πατὴρ ἐσχάτως ἦν ἐγγεγραμμέ-
νος εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους Ληξουρίου.

Ἀπέναντι τῶν γεγονότων τούτων, δυνάμει τίνος γεγο-
νότος ἢ τίνος νόμου διαμφισβητεῖται ἡ ἐγγραφή τῶν
Κοζάκη εἰς τοὺς καταλόγους Ληξουρίου;

Διατείνονται οἱ προσβαλλόντες τὴν ἐγγραφὴν, ὅτι οἱ
ΚΚ. Κοζάκη ἐνεγράφησαν ἤδη εἰς τοὺς καταλόγους
Ἀθηνῶν. Πλὴν τὸ γεγονὸς τοῦτο οὐδόλως ἀποδεικνύεται,
καὶ ἂν ἀπεδεικνύετο οὐδὲν ἄλλο δικαίωμα πρὸς τὴν Ἐπι-
τροπὴν ἐδύνατο νὰ χορηγήσῃ εἰμὴ ἐκεῖνο τοῦ νὰ προσκα-
λέσῃ τοὺς Κοζάκη νὰ δηλώσωσιν ἐν τίνι τῶν δύο ἐπαρ-
χιῶν διανοοῦνται νὰ ἐξασκῶσι τὰ πολιτευματικά των
δικαιώματα.

Διατείνονται ὡσαύτως, ὅτι καίτοι ἡ γέννησις ἐνδει-
κνύει τὴν κατοικίαν ὡς καὶ ἡ καταγωγὴ καὶ ἡ τελευταία
εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους ἐγγραφῇ, ἀλλ' ἡ μὴ
σταθερὰ διαμονὴ των ἐν τῇ συνοικίᾳ ἢ χωρίῳ
αὐτῶν (λόγοι τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Κ. Ἰακωβάτου) ἀφαι-
ρεῖ αὐτοῖς πᾶν δικαίωμα τοῦ νὰ διενεργήσωσιν τὸ δικαί-
ωμα τοῦ ψηφοφορεῖν ἐν Ληξουρίῳ.

Πλὴν ποῦ ὑπάρχει ὁ νόμος ὁ ἀπαιτῶν τὴν σταθερὰν
διαμονὴν ὡς προσὸν ἐγγραφῆς καὶ διατηρήσεως; Ἀνέ-

γνωμεν καὶ τὰ ἐπικαλούμενα ἄρθρ 4. καὶ 7 τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμου, καὶ τὸ 70^{ον}. τοῦ Συντάγματος, ἀλλ' εἰς οὐδὲν αὐτῶν ἀπηντήσαμεν τὴν ἀλλόκοτον περὶ σταθερᾶς διαμονῆς ἰδέαν.

Ἄλλ' ἐπιφέρει ὁ Κ. Ἰακωβάτος· δύνανται οἱ ἐκλογικοὶ κατάλογοι Κεφαλληνίας νὰ περιέχωσι πάντας τοὺς Κεφαλλῆνας τοὺς ἐγκαταστημένους εἰς Ἀλεξάνδρειαν, Κάϊρον, Τουρκίαν, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ Ἑλληνικῷ Κράτει; Τοῦτο εἶναι καὶ ἀδύνατον, καὶ ἀδίκον, καὶ ἀντεθνικόν, προστίθῃσιν ὁ ἴδιος Κ. Ἰακωβάτος. Ἄλλ' ἡμεῖς λέγομεν, ὅτι καὶ δυνατὸν εἶναι, καὶ δίκαιον, καὶ ἐθνικώτατον, νὰ ἐγγράφωται εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους Κεφαλληνίας ἅπαντες οἱ Ἕλληνες οἱ ἐν Κεφαλληνίᾳ γεννηθέντες, ἢ ἐκ Κεφαλληνίας καταγόμενοι, ἢ ἐν Κεφαλληνίᾳ βουλόμενοι νὰ ἐξασκῶσι τὰ πολιτευματικά των δικαιώματα. Δυνατὸν μὲν, διότι καὶ ἐκ τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων, καὶ ἐκ τοῦ πασιγνώστου, καὶ ἐκ τῶν προτέρων ἐκλογικῶν καταλόγων, δύνανται νὰ ἐγγράφωται ἢ νὰ διατηρῶνται οἱ ἅπαξ ἐγγραφέντες καὶ ἔχοντες τὰ τοῦ ἐκλογέως προσόντα. Δίκαιον δὲ, διότι μέχρις οὗ ὁ Ἕλλην ὑπήκοος δὲν λαμβάνει ξένην πολιτογράφησιν, καὶ ὁ ἐκ Κεφαλληνίας καταγόμενος δὲν διαδηλοῖ ῥητῶς ὅτι παραιτεῖται τῆς πολιτευματικῆς του κατοικίας, οὐδεὶς δύνανται νὰ τῷ ἀφαιρῇ τὴν κεκτημένην ιδιότητα. Ἐθνικὸν τέλος, διότι μεγίστην ἤθελεν ὑποστῇ τὸ ἔθνος βλάβην καὶ καταβιβασμὸν, ἐὰν διέγραφε τοῦ καταλόγου τῶν πολιτῶν καὶ ἐκλογέων τοὺς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν διαμένοντας ἐπὶ σκοπῷ ἐξασκήσεως οἰουδὴποτε ἐπαγγέλματος. Ἐὰν δὲ οἱ πολιτῆται οὗτοι τύχωσι καὶ ἄνδρες ἰκανότητος, καὶ ἐντιμότητος καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Εὐρώπῃ γνωστοί, οἱ τὴν διαγραφὴν καὶ τὴν ἀποδιώξιν αὐτῶν ἐπιζητοῦντες ἐκ τοῦ τόπου ἔνθα ἐγεννήθησαν καὶ ὅπου κεῖνται οἱ τάφοι τῶν γονέων των, προσπαθοῦσι νὰ ἀτιμάσωσι καὶ τὸν τόπον καὶ τὸν λαὸν ὅστις ἤθελεν αὐτοὺς ἀποκρῆξει.

Ὁ Ἀρχιερεὺς Τυπάλδος Ἰακωβάτος, ὁ τιμὴν τὸν Ἀνατολικὸν κλῆρον, ἀπώλεσεν ἔως τὴν ιδιότητα Κεφαλλῆνος καὶ δὲν εἶχε δικαίωμα νὰ ἐξασκήσῃ τὰ πολιτευματικά αὐτοῦ δικαιώματα, διότι ἐγκαταστάθεις εἰς Κων-

σταντινούπολιν διέδιδε τὰ φῶτα αὐτοῦ, ἐσυμβούλευε τὰ πατριαρχεῖα, συνέττατε πάντα τὰ βαρύτητα ἔχοντα καὶ ἐπισημότητα ἐγγραφα τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐν οἷς καὶ τὸν Συνοδικὸν Τόμον περὶ αὐτοκεφάλου τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας τὸν ὅποιον μετὰ τῶν λοιπῶν Ἀρχιερέων ὑπέγραψε;

Ὁ Ἀρχιερεὺς Τ. Κοζάκης ὁ διὰ προφανοῦς τῆς ὑπάρξεώς του κινδύνου χορηγήσας τροφὰς καὶ πολεμοφοδία πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα τὰ μαχόμενα τὸν πανίερὸν ἐθνικὸν πόλεμον ἀπέναντι τῆς ῥητῆς καὶ ἀπειλητικῆς ἀπαγορεύσεως τῶν Ἀγγλῶν διοικητῶν, ὁ ἐξοστραχισθεὶς καὶ ἀποβλήθεις τῆς πατρίδος του παρὰ τῆς Ἀγγλικῆς λόγχης καὶ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐγκατασταθεὶς, ἀπώλεσε τὴν ιδιότητα Κεφαλλῆνος καὶ Ληξουραίου διότι καταδιωχόμενος ἐνεκατέστη ξένος εἰς ξένα;

Καὶ ὁ Γεώργιος Κοζάκης ὁ τιμὴν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος διάτε τῶν φώτων καὶ τῶν ὑψίστων ὑπηρεσιῶν ἃς προσέφερεν εἰς τὸν Ἑλληνισμόν, ἀξιωθεὶς νὰ ἴδῃ ἐννομένην τὴν πατρίδα του μετὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὑπήκοος ὢν Ἕλλην ὡς ἅπαντες οἱ Κεφαλλῆνες, δὲν θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα, ὅπερ κέκτηται πᾶς Ἕλλην τῶν Πατρῶν ἢ Καλαμῶν ἢ Ἡπείρου, νὰ ἐξασκῇ τὰ πολιτευματικά του δικαιώματα ἐν τῷ τόπῳ τῆς γεννήσεώς του, ἐνῷ σήμερον πᾶς Ἕλλην πολίτης δύνανται ἀκωλύτως νὰ ἐγγραφῇ εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους Κεφαλληνίας;

Ἄλλ' ἂς ὦμεν καὶ συνεπῆς μεθ' ἑαυτοὺς ἵνα μὴ καταδεικνύωμεν προφανῶς ὅτι πᾶν ἄλλο αἴτιον ἢ ὁ πρὸς τὴν πατρίδα ἔρως εἶναι τὸ κίνητρον τῶν ἔργων μας. Ἐὰν ὁ Κ. Ἰακωβάτος εὐσυνειδότης δοξάζει, ὡς ἐν τῇ ἀναφορᾷ του διαβεβαιοῖ, ὅτι ὅπως ἐγγραφῇ τίς εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους δήμου τινὸς πρέπει νὰ ἦ ἐγκαταστημένος καὶ νὰ ἔχῃ σταθερὰν ἐν αὐτῷ διαμονήν, ἵνα τί περιορίζῃ τὰς ἐνστάσεις του εἰς μόνους τοὺς Κοζάκη καὶ Ἀλφονσάτο; Καὶ ὁ Κ. Τυπάλδος Καπελέτος διαμένει ἄρχῃ διαικῶς καὶ σταθερῶς ἐν Ληξουρίῳ; Καὶ οἱ ΚΚ.

Ἰακωβάτος, καὶ οἱ ἀδελφοὶ Ἀβλιχο, καὶ οἱ ΚΚ. Ευδιᾶ, καὶ οἱ ΚΚ. Γεωργίου, καὶ οἱ ΚΚ. Βρετὸ καὶ Φλαγμουρίνης, διαμένουσιν οὗτοι σταθερῶς ἐντὸς τῆς περιφε-

ρείας τοῦ δήμου Ληξουρίου; Ἴνα τί οἱ ΚΚ. οὗτοι καὶ πλείστοι ἄλλοι δὲν διαγράφονται τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου Ληξουρίου ὅπως τηρηθῶσι μόνον ἐν αὐτῷ οἱ διαμένοντες εἰς τὸ χωρίον ἢ συνοικίαν τοῦ τόπου τῆς γεννήσεώς των; Ἄς ἐξώσωμεν ὅθεν ἅπαντας τούτους καὶ ὅσους ἄλλους κατοικοῦσι μακρὰν τῆς πόλεως Ληξουρίου, ἄς ἀφαιρέσωμεν ἐξ αὐτῶν τὴν ὑψίστην τιμὴν τοῦ νὰ ἦναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν προνομιοῦχον κατάλογον ἡμῶν, ἄς ἐνεργήσωμεν ὥς ἂν βούλωνται οἱ φέροντες τὰς περὶ ἐγγραφῆς ἐνστάσεις, ἀλλ' ἄς ἐνεργήσωμεν εἰλικρινῶς, ἀφόβως καὶ ἀπροσοπολήπτως καθ' ὅλων τῶν μὴ διαμενόντων ἐν τῇ περιοχῇ Ληξουρίου, οὐχὶ δὲ νὰ ἔχωμεν ὥς σημεῖον τῆς ἀόκνου ἐνεργείας μας δύο μόνους οἰκογενείας τὴν τῶν Κοζάκη καὶ Ἀλφονσάτο.

Ὁ Κ. Ἰακωβάτος παραδόξως πως ὑποπίπτει εἰς προφανεστάτην ἀντίφασιν μεθ' ἑαυτοῦ, παραδεχόμενος ὅτι, « οἱ ΚΚ. Ἀλφονσάτο καὶ Κοζάκης ἂν ἐξητοῦντο δημοτικὸν δικαίωμα ἢ ψῆφον ἐκλογέως ἐν Ληξουρίῳ ἡδύναντο ναί, ἀλλ' ὥς ἐνάγοντες, πλὴν ἐγγραφέντες ὥς ἀνωτέρω ἐρρέθη ἀνατρέπουσι καὶ τοὺς πολιτικούς νόμους παριστάμενοι μὲν ὥς ἐναγόμενοι ἀντὶ ἐναγόντων, καθιστάντες δὲ τοὺς Κεφαλλῆνας ἐνάγοντας ἀντὶ ἐναγομένων. »

Ἀγαθὴ τύχη λοιπόν. Οἱ ΚΚ. Ἀλφονσάτο καὶ Κοζάκη ἐδικαιοῦντο νὰ ἐγγραφῶσι, ἢ εἰς ἐτέραν ἐπαρχίαν διαμονήτων δὲν στερεῖ αὐτοὺς τοῦ δικαίωματος τῆς ἐγγραφῆς, τὸ προσὸν τῆς σταθερᾶς ἐν Ληξουρίῳ διαμονῆς δὲν εἶναι ἀνχναῖον. Τοῦτο διαβεβαίῳ, τοῦτο ὁμολογεῖ, τοῦτο γράφει ὁ Κ. Ἰακωβάτος. Πλὴν δὲν πρόκειται ἤδη περὶ δικαίωματος ἀλλὰ περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἐνεγράφησαν, πρόκειται περὶ δικονομικοῦ ζητήματος, πρόκειται περὶ ἐναγόντων καὶ ἐναγομένων.

Ἄς ὁμολογήσωμεν εἰλικρινῶς, ὅτι προκειμένου λόγου περὶ σχηματισμοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν τίνα πρὸς τοῦτον ἔχουσι σχέσιν οἱ ὅροι ἐνάγοντες καὶ ἐναγόμενοι, παρεκτὸς ἐὰν πρόκειται δι' αὐτῶν νὰ ἐπισκοτισθῇ ἡ διάνοια τῶν ἀπλοϊκῶν καὶ ἀγραμμάτων.

Ὁ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμος διαγράφει τὴν δι-

δικασίαν καθ' ἣν γίνεται ἡ ἐγγραφή τῶν ἐκλογέων ἐπὶ τῇ βάσει πιστοποιητικῶν ἐφημερίων τῶν διαφόρων Ἐκκλησιῶν, διαγράφει καὶ τὸν τρόπον τῆς ἀναθεώρησεως τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων. Συμφώνως πρὸς τὸν νόμον τοῦτον ἐνεγράφησαν οἱ ΚΚ. Κοζάκη καὶ Ἀλφονσάτο, ἀγνοοῦμεν δὲ τῇ ἀληθείᾳ τίνα σχέσιν ἔχουσιν ἐνταῦθα αἱ ιδεαὶ τῶν ἐναγόντων καὶ ἐναγομένων, καὶ τίνι τρόπῳ οἱ ἔχοντες δικαίωμα ἐγγραφῆς Κοζάκη καὶ Ἀλφονσάτο, ἀπώλεσαν τοῦτο διότι παρέστησαν δῆθεν ὥς ἐναγόμενοι ἀντὶ ἐναγόντων.

Ἐὰν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐγένετο προσβολὴ κατὰ τῆς ἐγγραφῆς τοῦ Κ. Κοζάκη, ἡ προσβολὴ αὕτη ἂν δὲν ἦτον δικαία περιεβάλετο τοῦλάχιστον ἐκ προφάσεως ἀρυσμένης ἐκ τοῦ περὶ πληρεξουσίων νόμου, τοῦ ἀπαιτοῦντος τὴν ιδιότητα τοῦ Ἰονίου καὶ ἀποκλείοντος τοὺς λοιποὺς πολίτας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος. Καὶ μολαταῦτα τὰ Δικαστήρια δικάζοντα ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων τούτων, ἀπέβαλον τὰς γενομένας ἐνστάσεις. Ἀλλ' ὅτε πλέον ἐξέλαιπε πᾶσα μεταξὺ Ἰονίων καὶ Ἑλλήνων διάκρισις, πᾶς δὲ Ἑλλην ἐκλέγει τὴν πολιτικὴν του κατοικίαν ὅπου ἂν βούλεται, ὅτε ὁ περὶ βουλευτῶν ἐκλογῆς νόμος μακρὰν τοῦ ν' ἀπαιτῇ τὴν σταθερὰν ἐν τῷ δήμῳ διαμονὴν κατήργησε πᾶσαν τοῦ προηγουμένου νόμου ῥῆσιν δυναμένην νὰ δώσῃ χώραν εἰς τοιαύτην διαμφισβήτησιν, ἢ ἐπιμονὴ ὅπως διαγραφῶσι ἐκ τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου τοῦ Ληξουρίου, οὐχὶ ἅπαντες οἱ μὴ διαμένοντες ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἀλλὰ τέσσαρες τῶν προκριτοτέρων μεταξὺ τούτων, ἢ γενομένη πρὸς τοῦτο ἐνέργεια, πᾶν ἄλλο ἐνδεικνύει ἢ ὅτι κινεῖται ἐξ ἀγνοῦ καὶ καθαροῦ πατριωτικοῦ αἰσθήματος.

Ὁ Κ. Ἰακωβάτος διαβεβαίῳ, ὅτι τὸ Πάλαιον ἐθορυβήθη ὥς ἐκ τοῦ γενομένου τολμήματος τῆς ἐγγραφῆς τῶν Κοζάκη καὶ Ἀλφονσάτο εἰς τὸν ἐκλογικὸν αὐτοῦ κατάλογον. Ἐννοοῦμεν καλῶς ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν μέγα μέρος τοῦ λαοῦ τούτου ἄγεται καὶ φέρεται ἐξαπατούμενον διὰ κενῶν λέξεων καὶ φράσεων, δύνανται ἀτιμωρητὶ τοιαῦτα ἀπελάττονται ὑβρεῖς πρὸς τὸ κοινὸν τοῦ Ληξουρίου. Ἐὰν ὁ λαὸς ἐλεύθερος ἐγκτελείπετο εἰς τὴν φρεσὶν αὐτοῦ ὁρθόνοιαν καὶ εἰλικρίνειαν, ἐὰν ἡ καρδία

αὐτοῦ δὲν ἐδηλητηριάζετο ἐκ τῶν παθῶν τῶν καλουμένων ἀρχόντων καὶ τῶν ἀξιούντων ὅτι εἶναι οἱ σωτῆρες καὶ ὑπερασπισταὶ αὐτοῦ, ἐὰν ὁ λαὸς τοῦ Παλαίου ἐδύνατο νὰ διαγνώσῃ καὶ νὰ πεισθῇ ὅτι ἐν ὀνόματι αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς ἀθετήσεως τῶν νόμων τοῦ Κράτους ζητεῖται ἡ ἀποκήρυξις τεσσάρων ἐκ τῶν ἱκανωτέρων καὶ σεβασμιωτέρων αὐτοῦ τέκνων, ἐὰν ὁ λαὸς τοῦ Παλαίου ἐδύνατο νὰ σταθμίσῃ καταλλήλως τὴν γενομένην διαβουκόλησιν τῶν ἀγαθῶν αἰσθημάτων του, δὲν ἤθελε βεβαίως τοιαύτας ἀνεχθῇ ὕβρεις. Ἄλλ' ὅπωςδὴποτε καὶ ἂν ἦ, ἱκανὴν ἀνέδειξεν ὁξύνοιοιαν τὸ νοῆμον τοῦ Ληξουρίου Κοινόν, μὴ ἐξαπατηθὲν ἐκ τῆς ἐν ὀνόματι δῆθεν τοῦ νόμου γενομένης καταδιώξεως τεσσάρων ἐντίμων πολιτῶν, ἐματαιώσε δὲ τὰς καταβληθείσας ἰσχυρὰς προσπάθειάς εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε ἠνάγκασε τοὺς διενεργοῦντας τὴν καταδίωξιν ν' ἀπευθυνθῶσιν εἰς Σάμον, εἰς Ἀδελινάτα εἰς Ἐρισσον, ὅπως τύχωσιν ὑπογραφῶν εἰς τὰς κυκλοφορούσας ἀναφοράς.

Ἐπειδὴ ὅθεν ὁ Κύριος Γεώργιος Τυπάλδος Κοζάκης εἶναι ὑπήκος Ἑλλήν, ἡλικίας ἐτῶν 21., ἔχων ἐν Ἀθῆναις κινήτην καὶ ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν καὶ ἐλεύθερον μετερχόμενος ἐπάγγελμ.

Ἐπειδὴ οὐ μόνον Ἑλλήν ἀλλὰ καὶ Κεφαλλὴν εἶναι ὁ Κ. Κοζάκης καὶ ὡς τοιοῦτος ὑπάρχει ἐγγεγραμμένος εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἀπελθὸν ἔτος συνταχθέντας καταλόγους.

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Κοζάκης συμπεριελήφθη εἰς τὸ ὀνοματολόγιον τοῦ ἑφημερίου Ἀγίας Παρασκευῆς, ἐφ' οὗ πρέπει νὰ βασισθῇ ἡ ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν Ἐπιτροπή.

Ἐπειδὴ οὐδόλως ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ Κ. Κοζάκης ἔχει ἀλλαχοῦ πολιτευματικὴν κατοικίαν, καὶ τούτου ἀποδεικνυμένου δὲν ἐδύνατο ἡ ἐπιτροπὴ νὰ διαγράψῃ αὐτὸν, ἀλλὰ νὰ ἐπερωτήσῃ ἐὰν προτιμᾷ νὰ διατηρηθῇ εἰς τὴν ἐνεγράφη, ἢ εἰς ἐκείνην τοῦ τόπου τῆς γεννήσεώς του.

Ἐπειδὴ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀκολουθῶν τὴν κατάστασιν τοῦ πατρὸς καὶ πολίτης Ἑλλήν εἶναι, καὶ τὴν ιδιότητα ἔχει Κεφαλλῆνος.

Ἐπειδὴ ἡ διαβεβαίωσις ὅτι ὑπάρχει ἐγγεγραμμένος εἰς ἄλλους ἐκλογικοὺς καταλόγους ἐπὶ οὐδεμιᾶς ἐρείδε-

ται ἀποδείξεως, καὶ τούτου ἀποδεικνυμένου πᾶς πολίτης Ἑλλήν δύναται ὁσάκις ἂν βούλεται νὰ ἀλλάξῃ τὴν πολιτευματικὴν του κατοικίαν.

Ἐπειδὴ ὑπάρχοντος τοῦ ὀνόματος τοῦ Κ. Γεωργίου εἰς τὸ ὀνοματολόγιον τοῦ ἑφημερίου Ἀγίας Παρασκευῆς, μὴ ἀμφισβητουμένης τῆς ὑπηκοότητός του, καὶ μὴ ὑπαρχούσης οὐδεμιᾶς ἀποδείξεως ὅτι ἀλλαχοῦ ἐνεργεῖ πολιτευματικὰ δικαιώματα, καὶ μηδὲ ὡς ἀπαιτοῦντος τοῦ νόμου τὴν διαμονὴν ὡς προσὸν ἐκλογέως, ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν δικαιούται νὰ ἀποκλείσῃ αὐτόν.

Ἐπειδὴ ἀπαράδεκτοι εἶναι αἱ προτεινόμεναι μαρτυρικαὶ ἢ ἄλλαι ἀποδείξεις, καθότι πρὸς διεξαγωγὴν αὐτῶν ἔπρεπε νὰ παρέλθωσιν αἱ παρὰ τοῦ νόμου ὀριζόμεναι προθεσμίαι.

Ἐξαιτούμεθα τὴν ἀποβολὴν τῶν γενομένων ἐνστάσεων κατὰ τῆς ἐγγραφῆς τῶν ΚΚ. Κοζάκη εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς τοῦ Ληξουρίου καταλόγους.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΕΒΡΟΚΑΙ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΗΣ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

Π. ΗΤΟΛΛΥΣ

ΕΝΩΜΙΟΝ ΤΟΥ ΤΡΙΜΕΛΟΥΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ.

ΕΠΑΝΤΑΠΟΛΟΓΙΑ

Εἰς τὴν ἀνταπολογίαν Ἰακωβάτου.

Ἐπειδὴ τὸ ἐγειρόμενον νομικὸν ζήτημα ἐσυζητήσαμεν διὰ τῆς ἡμετέρας ἀπολογίας ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπειδὴ ἡ προκειμένη ἀνταπολογία προσήχθη ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ ἐξυβρίσεως τοῦ ὑπερασπιζομένου τοῦς ΚΚ. Κοζάκη δικηγόρου Σκαλτσούνη, οὗτος δὲ θεωρῶν ὅτι μεγίστη τῷ ἀπονέμεται τιμὴ συγκαταλεγόμενος μετὰ τῶν προσβαλλομένων καὶ ὑβριζομένων παρὰ τοῦ Κ. Γεωργίου Τυπάλδου Ἰακωβάτου, δὲν ἐννοεῖ οὔτε νὰ ὑπερασπίσῃ ἑαυτὸν, οὔτε νὰ ἀποκρούσῃ τὰς παρὰ τοῦ Κ. Ἰακωβάτου ἀπαγγελλομένας ὑβρεῖς καὶ προσβολὰς κατερχόμενος εἰς τὸ στάδιον τῶν διαπληκτισμῶν τῶν τριόδων.

Ἐξαιτούμεθα νὰ ἐπιληφθῇ τὸ δικαστήριον τῆς ἐφέσεως καὶ νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασίν του σύμφωνα πρὸς τὸν νόμον.

Ἰωάννης Σκαλτσούνης

Δικηγόρος.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ.Σ2.Φ14.0018

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΝ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ - ΑΘΗΝΑ